

PHÁT BIỂU CỦA THẦY TRỌNG – CỰU GIÁO VIÊN TRƯỜNG VHQP NVT

(Tóm lược từ ghi âm bài phát biểu của thầy Trọng, tại buổi gặp mặt toàn quốc khóa 7 – 4.2017)

Thưa quý vị đại biểu, các em học sinh thân mến.

Mấy ngày hôm nay (ngày hôm qua và ngày hôm nay) các em học sinh khóa 7 và các em học sinh ở khóa khác, đã làm cho tôi lâng lâng như đi trên mây, rất là xúc động, không những các em mạnh khỏe, các em thành đạt, mà đặc biệt là tình cảm của các em đối với nhau, cái đó cực kỳ đáng quý. Cho nên anh HMT có một bài diễn văn rất hay, trong đó có nói tới cái gọi là ‘bản lĩnh Trỗi’, tôi có nghĩ thế này về các em, học sinh trường Trỗi có 4 cái đặc biệt: (1) là đối tượng đặc biệt; (2) là thông minh đặc biệt (đã có mấy lần thi học sinh giỏi ở Trung Hà, Hưng Hóa đã làm địa phương rất cảm phục cái đội của chúng ta đi thi); thứ (3) là nghịch đặc biệt, cái này là một đặc điểm nữa, tôi đã đi một số trường nhưng chưa thấy trường nào có học sinh nghịch như trường ta, nghịch một cách có tổ chức; và cuối cùng (4) các em học sinh trường Trỗi là những học sinh có tình cảm thương yêu nhau, bên nhau, gắn bó nhau đặc biệt cho đến bây giờ.

Xin phép các vị đại biểu, các bạn khóa khác, tôi có vài lời tâm tình với các bạn khóa 7:

Tôi vào trường Trỗi, là về Bằng Tường đón các em học sinh khóa 7 lên, lúc đó là lớp 5, và đến khi kết thúc trường NVT tôi mới rời nhà trường, lúc đó ở Trung Hà, khi các em học sinh không tập hợp để học nữa, tôi buồn đến mức lên gặp thầy Tâm và thầy Dương Minh Tuấn để chuyển bằng được...bởi vì các em đã lấy hết cái tình cần có của một nhà giáo đối với học sinh, thực sự không còn tâm trạng, tâm trí nào để dạy các đối tượng khác nữa.

Và cũng hai ngày hôm nay các em đưa tôi về sống lại thời Trỗi, đặc biệt về những ngày ở Quế Lâm, với những cơn ác mộng về đau màng não, lúc bấy giờ có lệnh tất cả các lớp học đều phải khóa cửa ở trong nhà, ở các khóa lớn các em có bản lĩnh để giữ mình, tránh (lây lan) cái cầu trùng viêm màng não. Nhưng khóa 7 là khóa bé nhất và trên một lớp là khóa 6 cũng rất nhỏ, nên các thầy có nhiệm vụ phải giữ chân các em ngay ở trong phòng ngủ, làm thế nào giữ chân được các em? Và tôi có cái ‘sách’ là bắt các em nằm ở trên giường và kể chuyện ‘Bây giờ các em muốn nghe kể chuyện “dao bay” hay chuyện khác?’. May mà tôi có một kho vô tận về truyện trinh thám, mà học sinh trường Trỗi thì rất khoái truyện này; thường thì truyện chưa kết thúc đa số các em đã ngủ hết – mai lại kể tiếp, đó là cái ‘sách’ tránh được cho các em giống như em Hòa (vì viêm màng não đã ra đi), đó là truyện của 50 năm về trước, còn 50 năm về sau là ngày hôm nay thì có tâm trạng gì muốn nói với các em không?

Nói với các em học sinh khóa 7 và các em học sinh trường Trỗi - nói chung là các thầy rất tự hào khi thấy các em ra trường phát huy được truyền thống gia đình và đặc biệt là giỏi hơn thầy, rất nhiều em thành đạt, kể cả về khoa học kỹ thuật, kể cả về các hoạt động xã hội và các mặt hoạt động khác, đó là điều rất đáng tự hào.

Và cũng như cách đây 50 năm về trước, thầy có một vài điều căn dặn các em, bây giờ các em ở U70 hết rồi, 62-63 cả rồi (nói như HMT là tóc đã bạc, răng đã long và sức khỏe đã yếu, tôi năm nay cũng 80 rồi), trước hết mong các em giữ gìn sức khỏe, như là trưa nay khi các em uống tỳ tỳ, thấy B.Q.Đ đến nói H.M.T kìm chế lại để giữ gìn cho tối nay, không có tối nay vắng mặt hết thì mất vui, tôi cũng vậy thôi, cũng phải giữ gìn sức khỏe, trước uống bốn lần giờ chỉ dám uống một thôi...

Sau cùng thì thay mặt các thầy các cô cảm ơn quý vị đại biểu, chúc các em học sinh trường Trỗi mạnh khỏe, thành đạt, vui với con cháu và các em 3 năm một lần gặp đồng viên nhau vững bước, sống vui, sống khỏe, sống có ích cho đời bởi vì quỹ thời gian của các em tôi tính chỉ còn 40 năm nữa thôi. Xin cảm ơn.

PHÁT BIỂU CỦA MẠNH HÀ – CỰU HỌC SINH TRƯỜNG VHQP NVT
(Tóm lược từ ghi âm bài phát biểu của bạn M.HÀ, tại buổi gặp mặt toàn quốc khóa 7 – 4.2017)

Kính thưa...

Sáng nay tôi mới ở HN vào, buổi trưa nay anh Thắng giao nhiệm vụ phát biểu thay mặt cho khóa ở khu vực phía Bắc, tôi sẵn lòng nhận lời, vì tôi rất muốn có chia sẻ với các thầy cô, các bạn về suy nghĩ của mình, chiều nay các anh cũng chỉ điểm tôi trả lời phỏng vấn truyền hình để xây dựng một bộ phim về khóa, tôi thấy khóa 7 có những cái đặc biệt như thầy Trọng đã nói, như bạn Thắng đã nói, tôi rất đồng tình với cái bản sắc trường Trỗi, với 4 điểm đặc biệt như thầy Trọng đã tổng kết, rất tự hào với những điểm đặc biệt ấy, kể cả điểm nghịch ngợm, tại sao chúng ta nghịch ngợm được như thế ? bởi vì chúng ta có sự gắn kết với nhau, tôi muốn nêu thêm mấy điểm nữa theo như tổng kết của tôi (tôi chưa biết các khóa khác đã có cuộc gặp gỡ toàn quốc chưa?), tôi thấy khóa 7 chúng ta đã chủ động có cuộc gặp mặt toàn quốc như thế này là rất đáng quý, lúc này cháu ở truyền hình có hỏi: chú có ấn tượng gì về khóa của chú?. Bản thân chúng ta vào trường sau một năm AHLS NVT đã hy sinh, Trường được thành lập, chúng ta rất tự hào vì Trường mang tên AH NVT, những cái chúng ta phát huy được đến ngày nay chính là truyền thống gia đình, tất cả anh chị em chúng ta đều là con cán bộ trong quân đội và bên ngoài, được Đảng, Nhà nước, Quân đội quan tâm, tạo điều kiện cho chúng ta, cho nên chúng ta có một điểm rất đặc biệt - tuy là một trường phổ thông thô sơ, nhưng chúng ta lại được sơ tán sang nước bạn, tức là một vốn rất quý được Đảng và Nhà nước nhìn nhận, nuôi dưỡng chúng ta, và như anh Thắng đã tổng kết là tất cả đều trưởng thành sau khi ra Trường, và một điểm đặc biệt nữa mà tôi cảm nhận, là trong buổi gặp hôm nay, chúng ta tươi trẻ không khác gì 50 năm trước, có rất nhiều người hôm nay mới gặp lại kể từ năm 1970, không nhận ra, nhưng chỉ cần nói biệt danh là nhận ra nhau, và đấy là cái điều rất đặc biệt đối với trường chúng ta.

Tôi xin có đề nghị như thế này mong tất cả chúng ta ủng hộ, tôi là người công tác lịch sử nên rất muốn ghi lại những câu chuyện riêng của khóa chúng ta, cách đây nửa năm tôi làm trường ban liên lạc của khóa đại học của tôi, đã đề xuất làm cuốn kỷ yếu cho lớp, tôi nghĩ chúng ta hoàn toàn có thể làm được, vì 230 bạn chúng ta nay đã có 35 bạn ra đi. Kinh nghiệm của chúng tôi là thế này – BLL sẽ thông báo bằng văn bản cho tất cả các bạn, đề nghị các bạn cung cấp cho các thông tin chủ yếu về bản thân mình kể từ sau khi ra trường (giải thể trường NVT) mình học ở đâu, mình ra công tác thế nào (các gạch đầu dòng rất ngắn thôi), và mỗi bạn cung cấp cho chúng tôi một tấm ảnh, để chúng tôi sẽ xếp lần lượt trong sổ lớp chúng ta những người đã từng học ở đây, số bạn đã hy sinh và đã mất chúng tôi sẽ lập một trang riêng, có sự thống kê, và tất cả địa chỉ của mọi người cần liên lạc hiện nay và mỗi bạn sẽ có một trang trong cuốn sách kỷ yếu đấy.

Và phần thứ hai là phần hoạt động của nhà trường và của khóa, tất cả các bức ảnh hoạt động và sinh hoạt của khóa như thế nào của 3 miền.

Phần thứ ba là phần rất quan trọng, đó là những kỷ niệm của các bạn, các bạn ghi nhớ những kỷ niệm trong 5 năm chúng ta ở với nhau, học với nhau có những kỷ niệm như thế nào, và mở đầu có bản tổng kết của bạn Hoàng Mạnh Thắng, tôi rất đồng tình với bản tổng kết toàn bộ hoạt động của chúng ta, nhưng mà mỗi bạn có những kỷ niệm, những dấu ấn thế nào đó về kỷ ức của chúng ta nên viết vào, và tôi xin chịu trách nhiệm tôi nhận, (vì tôi đã từng làm cuốn kỷ yếu như vậy cho lớp đại học của chúng tôi), cho nên tôi rất muốn chúng ta đồng tình với đề xuất này để 3 năm nữa tròn 50 năm ngày chúng ta chia tay nhau (1970 – 2020) lúc đó trong tay chúng ta mỗi người có một cuốn kỷ yếu của lớp, và như vậy chúng ta hiểu về nhau nhiều hơn và các cuộc gặp mặt có ý nghĩa hơn nên tôi có đề xuất như vậy.

Để kết thúc, nhân cuộc họp này tôi xin kính chúc các thầy, các anh và toàn thể các bạn sức khỏe (bây giờ chúng ta đã trên 60 mà thầy Trọng đã trên 80 rồi, cho nên điều mong mỏi nhất là chúng ta sẽ thường xuyên gặp nhau, nhưng phải có sức khỏe mới gặp được nhau, nhiều bạn vì sức khỏe nên đã không đến được...). Cho nên xin kính chúc các thầy cô, các anh chị sức khỏe, hạnh phúc và gặp nhiều điều may mắn trong cuộc sống của chúng ta, tôi xin cảm ơn.

“DÒNG CHẢY KHOÁ 7”

(Phát biểu của P.Học – cựu học sinh K7 TSQ NVT)

Kính thưa các thầy cô, các vị đại biểu...và thưa các bạn k7 - k9 có mặt tại buổi gặp gỡ này.

Đại diện cho khoá 7 Miền Trung, tôi xin gửi đến các thầy cô và các bạn lời chào mừng trân trọng nhất - vì đã chọn và có mặt tại đây ngày hôm nay. Tiêu đề phát biểu của chúng tôi là "Dòng chảy Khoá 7".

Vâng, từ năm 70 chúng ta rời Trường, năm 72 đa số chúng ta lại tụ hội ở các quân binh chủng, một số lại vào các trường Quân đội, như Tôi, Hà, Công, Đồng, Lập, Thắng về ĐH Quân Y. Lại gắn bó với nhau suốt những năm tháng học tập đó, nhiều lần đi hát đi đàn khắp các hội diễn (và luôn về “nhì” khi gặp đội ĐH KT Quân sự, mà nòng cốt cũng toàn B.Trỗi với đội anh D.M.Đức, và bạn H.Hà K7 ta).

Năm 78 ra trường về Hải Quân, đội khoá 7 lại lần tìm hoà nhập với nhau, thập kỷ 80 Hải Quân ở miền Trung có H.Nhân, Q.Thanh, P.Học và chúng tôi trợ giúp nhau trong công việc, vui cùng nhau trong các lễ cưới của từng anh.

Thập kỷ 90, nhân một buổi gặp tình cờ ở Bộ Tư Lệnh Quân Khu 5, Hoài Nam & P.Học chạm mặt, từ đó dòng chảy K7 hoà nhập với các khoá của Bạn Trỗi Miền Trung, khơi được mạch với Đ.Chiến, X.Châu, H.Thành, Q.Dũng, Đ.Luyện. Thời kỳ đó khoá 7 là dòng chảy lớn nhất của con sông Bạn Trỗi Miền Trung.

Tới đầu TK 21, phần lớn các bạn chuyển đi nơi khác, có đã bạn tới ‘những vì sao xa’ trước chúng ta. Hiện nay chỉ còn 3 ‘nhánh’, là bạn P.Đ.Chiến nguyên GD Ngân hàng Phát triển Quảng Nam, bạn T.Q.Dũng nguyên nhưng vẫn làm GD Nhà máy Nhựa Đà Nẵng, và tôi giờ đang tiếp bước cha làm thầy giúp đào tạo bác sĩ đa khoa cho khu vực miền Trung tại ĐH Duy Tân thêm ít năm nữa. Vì Đà Nẵng đang là mảnh đất bắt đầu đáng sống, nên đã có thêm một số bạn nhập về như danh sách Ban LL Khoá vừa trao chúng tôi. Xin cảm ơn các bạn.

Cuối cùng - xin tiết lộ: BTMT cũng như Khoá 7 tại đây có truyền thống đặc biệt – là đã kết nạp K9 rất sớm, ngay từ ngày đầu, và họ luôn đồng hành rất chung thuỷ không chỉ trong các buổi gặp mặt của Bạn Trỗi... đó là các bà vợ của chính chúng tôi. (xin mọi người một tràng pháo tay biểu dương sự gắn bó đặc biệt đó).

Kính thưa các thầy cô, các vị đại biểu... và các bạn.

"Dòng chảy Khoá 7" cũng như mọi dòng chảy của các khoá trong toàn trường Thiếu sinh quân Nguyên Văn Trỗi, chúng ta đã luôn hợp nhập lại, tưới mát cho nhau, bồi đắp phù sa cho con cháu và còn chảy mãi không ngừng như những dòng sông trên đất Việt chúng ta. Một lần nữa - Xin chân thành cảm ơn vì đã chọn và có mặt tại đây ngày hôm nay. Xin cảm ơn.